

దత్తత్రయోదాధ

అప్పుడే భోజనం అయింది. పెరట్లో చెయ్యి కనుక్కొంటూంటే వెనకాలే కాంతం వచ్చి,

‘కట్టి కట్టి పేబుల్ మీద పెట్టేసు. తీసు కొండి’ అని చెప్పింది.

‘సరేలే’ అని తువ్వాలని చెయ్యి తుగుచుకొని గదిలో ప్రవేశించేసరికి మల్లా కాంతం హాజరు.

‘ఇనుగో ఆ పార్కురు పెన్నులో ఇంకు పోసి కొట్టుకేబులో పెట్టేసు మూర్తి పెన్నిల్ చొక్కా కేబుకు తగిలించి రుమా తేసో పొంటుకేబులో ఉంచేసు. చూసు కొండి.’

‘అలాగేలే’

‘ఇవాలే మంగళవారం కదూ. ఆ పేకొన్ని సియర్, డెల్లీ, సెక్టర్ కాలేజీకి కట్టేసు. ఆ రెండు చాలా, లేక యింకేమైనా కట్టాలా’ అని కాంతం ప్రశ్న.

‘నేను కాలేజీకి బయలుదేరేవరకు నన్ను అంటిపెట్టుకొని నా క్యావాలసిన ప్రతి చిన్న పని చేసిపెట్టుంది, మా కాంతం కాలేజీలో ఏరోజూ ఏ పాఠాలు చెప్పాలా నా పేకుకేబుల్ అంతా మా కాంతానికి కంపెం.’

‘ఆ ఇద్దరిని కట్టేళ్ళావు కదూ చాలులే.’

‘భాస్కు మూడుకప్పులు కాఫీ పట్టింది. మీకు సెకండు, ఫార్టు పీరియడ్స్ కదూ వర్క్కు. ఆ రెండుసార్లకు రెండు కప్పులు పోగా మిగతా కప్పు ఎవరికైనా దానం చేసెయ్యండి.’

‘కొనుకీ పోయేముందర వేడి వేడి కాఫీ ఇంజనలో పోస్తేనేగాని బండి హుమారుగా నడవదని మా కాంతం అభిప్రాయం.

‘ఇదింతా సరేకాని ..యిదుగో ఓహట.’

‘ఏమిటో వేగంగా తెలుస్తుంది. అవతల అంటూ, ఎంగిళ్లు తీసి అంతా సవరించు కొవాలి.’

‘మరేంలేదు. నిన్న వ్రాసిన కథ ఫెయిర్ చేసి ఆంధ్రపత్రికకు పోషు చేసెయ్యి.’

‘నేను కాలేజీలో లెక్చరర్ గా చేరక ముందు నుంచి కథలు వ్రాయడం, పత్రికలకు వంపడం నాకు హాబీ. ఆ హాబీ క్రమేణా అలవాటుగా మారి, ఆ అలవాటు ఆఖరుకు అభ్యాసమే వొడులుకోలేక బ్యాపారంగా తాడుమార్తే మోవొంది.

‘వ్యాపారం అని ఎందుకన్నావంటే బ్యాపారంలోలాగ దీనిలో పెట్టుబడులు, లాభ నష్టాలు లేకపోయినప్పటికీ దానిలో ఉండే కలిసివేతలు, కొటివేతలు, అంచనాలు, ఆశ్రయించడాలు బుర్రతాకట్టుపెట్టి పేరు గడించడం మొదలైనవన్నీ ఇందులోకూడా ఉన్నాయి.

‘నాయీ బ్యాపారంలో సహాయ కార్య దర్శిని మా కాంతం.

అంచెతనే యిప్పుడీ కథ ఫెయిర్ చేసి ఫోఫుచేయించమని మా ఆ బిడకు పురమా యించడమైంది.

‘అలాగేలేండి’ అని కాంతం వంటింట్లోకి వెళ్ళింది.

‘నేనేమీ సెక్టర్ తీసుకొని కాలేజీకి బయదేలేను. కాలేజీ గేటుదగ్గరికి వచ్చేవరకు కాంతాన్ని గురించే ఆలోచిస్తున్నాను.

గరిమెళ్ల వెంకటసీతారాం

‘వ్యాపారం అని ఎందుకన్నావంటే ప్రాణం అయినాసరే అర్పించేందుకు వెనకాడదు. దాసిది ఉన్నా ఇంటిపనంతా తనే పూసుకొని చేస్తుంది. అనవసరంగా యీ కథలుగూడ కాంతం చేతనే వ్రాయిస్తున్నా వీం బాధపడుస్తూవో.’

‘సాయంకాలం కాలేజీనుండి యింటికి వచ్చేకాను. ద్రవ్ మార్పుకొంటూ

‘ఏమైనా పుత్తెరాలు పోచ్చాయా’ అని అడిగాను.

‘ఆ...మాడు ఉత్తరాలా వచ్చేయి. వేడేలో పెట్టేసు’.

‘నాకువచ్చిన పుత్తెరాలన్నీ మా ఆవిజే చింపి సార్లు చేసి రెడీగా ఉంచుతుంది నే నొచ్చేసరికి. ఒకొక్కప్పుడు జబాబులు కూడ తనే వ్రాసిఉంచుతుంది.

‘వేడేలో ఉత్తెరాలు చూడకుండానే ‘ఎక్కడనుండి వచ్చేయేమిటి’ అని అడిగాను.

‘ఆ కథలవాసినో ఎడిటర్ మీరు మొన్న పంపించిన కథ టైటిల్ మాడ్చి మరో కొత్త టైటిల్ యిస్తే బాగుంటుందేమోనని వ్రాశాడు. మరొకటి చెబాడనుండి ఎవరో

నాటక సమితివారు మీరు వ్రాసిన నాటకం రంగంమీద ప్రదర్శించడానికి ఆ సుమతి అరిస్తూ వ్రాశారు. ఇంకొకటి మీ మిత్రుడొకొయన వ్రాశాడు. క్రిందటి వారపత్రికలో ఉన్న మీ కథ అత్యద్భుతంగా ఉందని బాగున్నా వ్రాశాడు.’

‘అంతేనా...సరే — ఉదయం చెప్పిన కథ పూర్తిచేసి పంపించేకావా?’

‘పంపించేకాను. కాని పంపించేముందు కథలో ఉపసంహారం పంపించేను.’

‘దుఃఖాంతాన్ని పంపించేకావా?’

‘అంతే.’

‘మంచివనే చేకావు ఏదో తీరుబాటు సమయంలో కాస్త ఉసుబొవటానికి చదివే చదువరులకు కళ్లంటు నీళ్లు తెప్పించడం భావ్యం కాదు.’

‘వారమాట దేముడెరుగుగాని మొదట నాకేమీ కథ చదవగానే గుండె దడవట్టు కొంది. అంచెత మార్చేకాను’.

‘వేగం బట్టలు మార్చుకో, సినిమాకు పోవాలి’ అని తొందరపెట్టేను.

ఇవాలే కాదు. రోజూ ఇదే వరస. కాలేజీలో ఉన్న తుకాలు తప్పిస్తే అనుకులం నన్ను అంటిపెట్టుకొనిఉంటుంది మా కాంతం.

బూటు పాలిష్ చెయ్యడం, పెన్నులో ఇంకు పోయ్యడం మొదలైన ప్రతి చిన్న విషయంతో ఆరంభించి నేను ఏరోజూ ఏయే బట్టలు వేసుకోవాలా, క్యాసులో ఏ రోజూ ఏ పాఠం చెప్పాలా బాధపకం చెయ్యడం మొదలైన అన్ని పనులు మా కాంతం చేసిపెట్టుంది నాకు.

ఈనిత్యకృత్యాలే కాకుండా నేను పత్రికలకు పంపే కథలు ఫెయిర్ చెయ్యడం, వాటికి టైటిల్స్ తగిలించి పోషు చెయ్యడం, నా కాలేజీ ప్రీవలెషన్ వర్క్కుకు సంబంధించిన డికనరీ మీనింగులు చూసిపెట్టడం, అప్పటా అప్పటా ఏమైనా డిక్షేటు చేస్తే వ్రాయడం—అన్ని పనులూ మహా ఓపిగ్గా నావద్ద కూర్చొని చేస్తుంది.

ఇన్ని పనులు నెరవేరుస్తూ కూడా సంసారాన్ని ఎలాంటి ఒడుదొడుగులు లేకుండా లాగించేస్తున్నది.

ఒగుడుతుకు లేకపోవడమే కాదు, సంసారం స్వర్గతుల్యం, ఆనందమయం చేస్తున్నదని ఇవతల ఇరుగు—అవతల పొరుగువారికి

ఈ గ్రామ అనూయలు.

మా సంసారంలో రాగకోకాలు కాని, హింసాద్వేషాలు కాని, దారిద్ర్య దార్పణ్యాలు కాని ఎక్కడా మచ్చుకై నా లేవు నేనేమీ ఉచ్చేక్షించి చెప్పలేదు.

కాంతం నా జీవితాని కో అమ్మతకోభ, ఓ మహా సాందర్యం తెచ్చి పెట్టింది.

లోక దాంపత్య చరిత్రలో నూ దాంపత్యం ఒక ప్రత్యేక ప్రకరణము.

వెనకటికి సంసారం సాగరం గుళుం అని అన్నారు. ఆ అన్న వాల్లెవరో నాకంట, బడితే పనిమేర వాళ్ళని ఇంటికి తీసుకొని బోయి కాంతం సంసారం మావించి ఇప్పటికీయినా మరేం తొందర లేదు మార్చియ్యి ఆ సామెత, అని బోధ చేసేవాళ్ళి.

బహుశా ఆ సామెత ఎవరో సంసారం కట్టని సన్యాసులు తమ స్వార్థకోసం, 'హారీ ప్రోపగాండా' నిమిత్తం ఉపయోగించే నివాదం అని నా ఉద్దేశం

వీది ఏమైసప్పటికీ కాంతం లేని సంసారం నాకు చెట్టుచేములు లేని ఎడారి ప్రాయం, సంచదార వెయ్యిదం మర్చిపోయిన పాయసం, చిలక లేని పంజరం.

ఇలా వుంటున్న సమయంలో హఠాత్తుగా అనుకోకుండా నూ అవిడ పుట్టింటికి వెళ్ళి వలసి వచ్చింది.

పదిహేను రోజులలో తిరిగి వచ్చేస్తానని వెళ్ళింది ఇక మాడండి నా అవస్థ రోజురోజులుగంటూ గడిచేది. రోజులో చాలా సమయం అక్కడా అక్కడా లెబరీలలోను, థియేటర్ లోనూ కాలక్షేపం చేస్తూనే వాళ్ళి. శరత్ బాబు వ్రాసిన కథలన్నీ పూర్తి చేసేను. కాని నూ అవిడింకా రాలేదు.

నా ఆ వేదన ఆరాటం సప్తమస్థాయిలోకి వెళ్ళేయి. బహుశా నా ఆ వేదన మహోన్నత స్థితికి బోకబోతే అదే నన్ను అధోగతిపాలు చేస్తుండేమా.

ఎలాగయితే నేం కంఠం వాగాలు గడిచాయి. నూ అవిడ ఓ మంచితోజా చూసుకొని బండి దిగింది.

'అమ్మయ్యో' అనుకోన్నాను మనస్సుకు కాంతి కౌళికు బలం వచ్చింది. కాంతాన్ని చూడగానే ఎక్కడికో క్రింది అంతస్తులోకి దిగబారిపోయిన గుండెకాయ తన యథాస్థానాన్ని ఆక్రమించుకుంది. తువ్వపట్టిన తలకాయ దానంతట అదే తువ్వగులుపుకోని అప్పతే నిద్రలో నుండి హఠాత్తుగా లేచిన వాడి మల్లె తను సిద్ధంగా ఉన్నానని తలపూపింది.

గబగబ భోంచేసి హుషారుగా కాలేజీకి వెళ్ళేను.

నాయంకాలం కాలేజీలో పని అయి బోగానే మళ్ళా అంత హుషారుగా తిరిగి ఊంటికి వచ్చేను.

ఇంటికొచ్చేసరికి నూ యింట్లో ఓ పెద్ద గాలి దుమారం లేచింది.

గాలేం మామూలు గాలి కాదు. సుడి గాలి సుడి చుట్టి మట్టి యింట్లో శామానాన్ని చిందరవందర చేసింది.

వీధిలోని ఇనకంఠా ఒక్కమ్మగ్గడి ఎవరో వెంట తరుముకొనే మా ఇంట్లో తలదామ కొంది కామాను. లేకపోతే గదినిండా యీ ఇనకంఠా వీమిటి?

టైలిల్ మీద వస్తువులున్నె చలా చెగు గుగా ఉన్నాయి ద్రాయరులో వస్తువులు కూడ డెరీ, పుస్తకాలు, పెన్ను వగైరా అన్నీ చెదిరిపడి ఉన్నాయి నేను గదిలో ప్రవేశించే సరికి అవన్నీ నా వైపు దీవంగా చూస్తున్నాయి

టైలిల్ మీద టైమ్ పీస్ కూడ భయపడి పట్టు ఉంది గుండె లుక లుక కొట్టుకుంటుంది.

నాకేం తోచటం లేదు. ప్రతికోజా నేను వొచ్చేసరికి ఎదురుగా వచ్చి ఆహ్వానించే మా అవిడ నాకేవేళ కనబడలేదు.

వంటింట్లోకి వెళ్ళేను. ఓ మూల చెంప పగులుకొని పగులుకొనిఉంది కాంతం.

'నేను వొచ్చేను' అని అన్నాను 'ఆ చూసేను' అని ముక్తసరిగా జవాబిచ్చింది.

నా అభిమానం చెబ్బతింది. వెంటనే గది బాకి వచ్చేశాను. పనిమనిషి చేత కాఫీ, ఫల

హారం పంపించింది. కాని, తమ గాలేదు. నూటామంతీలేదు.

ఆ రాత్రికూడ అంటే కారణం కాంతం చెప్పలేదు; నేను అడగలేదు.

ఎప్పుడూ సవ్యతో నిండులాణే ఆమె యుఖం ఇప్పుడు కాదు మేఘాలతో నిండు ఆకాశంలా ఉంది.

నామీద వీధి అనుమానం పట్టుకొని ఉంటుంది లేకపోతే ఊరునుంచి దిగగానే ద్రాయరు సాయులు అన్ని తీసి బ్రావెస్టి గేట్ చెయ్యడానికి కారణం ఏమిటి?

ఆ మరుచటిరోజు మధ్యాహ్నం భోజనాల సమయంలో నేనే కల్పించుకోని,

'తెలవలో ఓ మంచితో కథ వ్రాశాను. థెయిర్ చేసే వాల్లెవరికే అూ పడివుంది' అని అన్నాను.

'ఏం చేసే ఉన్నావో' అని ఎగురు ప్రశ్ని చేసింది

'మరి? అని అడిగే' 'ఏమో నాకేం తెల్సు'

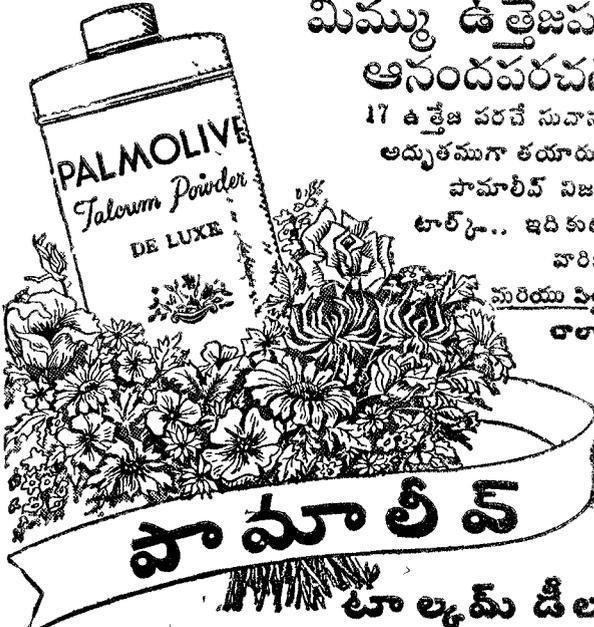
హారీ భగవాన్, ఇ దే మట్టి ఏమి ఎరగని దీనుడి జీవిత చరిత్రలో చిన్న గాలిగుమారం లేచి మహా ప్రళయం లోకి పంపబట్టుగ ఉంది. ప్రణయ మేకాని ప్రారంభం కాని కింకమేనా అడుండా యిహో మహో వృక్షాలు వైతం చేళ్ళో ఏవో ఒక చెళ్ళి కించబడతాయి. అటువంటిప్పుడు యిటు వంటి చిన్న సంసారా లోక లెక్కా

ఒకటి కాదు 17 రకాల సువాసనలు

మిమ్ము ఉత్తేజపరచి

ఆనందపరచగలవు!

17 ఉత్తేజ పరచే సువాసనలు కలిపి అద్యుతముగా తయారు చేయబడిన పామాలీవ్ విజంగా మంచి టాల్క్... ఇది కుటుంబముతో వారికందరికి మరయు విల్లలకు కూ రలా వుంది!

పామాలీవ్

టాల్కమ్ డీలక్స్

★ దైవీ తో రాధ ★

నాకేం తోనలేదు. వెంటనే పోవాలినుకొని వెళ్ళి మా అత్తగారికి పిల్లలెల్లెగారి ఇచ్చేను. వెంటనే బయలుదేరి రమ్మని.

ఆ మర్నాడు కాలేజీనుండి యింటికి రాగానే మాటలు విన్నవన్నాయి మా అత్తగారు వచ్చివట్టుగా ఉంది.

నేను బట్టలు అవి మార్చుకొని కాఫీ తాగేకే మా అత్తయ్య డేమి సమాచారం అడిగాను.

అందరూ డేమిగా ఉన్నారనిచెప్పి, 'ఏం నాయనా కాలేజీ లేనప్పుడు మనింటికి ఎవ్వరైనా వచ్చేవారా?' అని అడిగింది.

'ఎవరోనా రత్తియ్యా. అసలు నేను ఇంట్లో ఉంటేగా. చాలా సమయం లైబ్రరీలోను రీడింగు రూములలోను కాలక్షేపం చేసేవాణ్ణి.'

'మరీ తెలికపోతే ఏం ఆ మాయకం గా నూట్టాడుతారు!' అని కేసం తాస్టేచీసే తనకి తెలియనివిషయం ఏదీలేదని నాదించే ప్రియంగా తన ఉద్దేశం తెలియజేసింది.

'అది కాదబ్బాయి. కాలేజీ లేనప్పుడు ఎవరో రాధట యిక్కడకు వచ్చేది అని దానికి అనుమానం'

నేను అనుకోన్నంత అయింది. పెళ్ళియిన కొంతలో ఎవరికైనా భార్య ప్రవర్తన

మీద అనుమానం కలుగుతూ ఉంటుంది. కాని నా విషయంలో కాలేజీలోనే నన్ను అనుమానిస్తు ఉన్నట్టుగా మాటలలో దొరికిపోతూ ఉండేది. కాని ఎప్పుడూ అదేమీ నేను పట్టించుకోలేదు. ఇప్పుడు చాలా చిన్న యీ అనుమానం కాలేజీలో ప్రగాఢంగా హతుకు పోయి ఉండనియిప్పుడు ఆ అనుమానం పేను భూతమై ఆమెనేత యిల్లంతా చిందరవందర చేయించిందని తేలుతున్న సారాంశము.

నాకు ఆశ్చర్యం వేసింది. రాధ వచ్చిందా? ఎవరి రాధ? తనకేమి తెలియడే. బహుశా తను లేని సమయంలో వచ్చిందేమో.

'ఎవరో ఆ రాధ! ఆ రాధనంగతి నాకేం తెలివ తయ్యా'

'తెలివంటే సరిపోతుండా ప్రత్యక్ష ప్రమాణంఉంటే' అని మా ఆవిడ ఆర్గ్యు మెంటు.

'ప్రత్యక్ష ప్రమాణమా' అని నాలో నేను గొణుక్కొన్నాను.

'అవును ప్రత్యక్ష ప్రమాణమే' అని అంటూ బ్రాహ్మణులలో డైరీటీసి బయటపెట్టి.

'తీసి చదవండి 15 వ తారీఖున మీస్వచా స్త్రాలతో ఏం రాసుకున్నారో.. ఆ రాధ ఎవరో జ్ఞాపకం వాస్తుంది.'

డైరీటీసి పైకి చదివేను.

"15 వ తారీఖు. పగలంతా కాలేజీ నాయం కాలేజీ లైబ్రరీ.. లీవ్ లో మితులతో యిస్తున్నా... రాత్రి భోజనం ముగించేకే రాత్రి 12 గంటల వరకు రాధతో కాలక్షేపం."

ఇంతో చదవడం పూర్తిచెయ్యలేదు. మా కాలేజీ అందుకొంది.

'12 గంటల వరకే ఏం. రాత్రంతా ఉంచుకోలేకపోయారు? ఎవరు అడ్డు పెట్టేదు మిమ్మల్ని?'

మిగతావూడ చదివేశాను.

'రాధ కేరకకు ఏమి అర్థం కాకుండా ఉండేమో అతీతమైఉంది.'

'మీసరదాబు తీరిపోతుంటే రాధ కేరకకు సంగతి మీకెందుకు' అని మా ఆవిడ కామెంట్.

నాకిప్పుటికి అర్థమైంది. ఈ అల్లరి అంతటికీ కారణం డైరీ అన్నమాట.

నా కాలేజీలో, ఆరాటం అంతా ముచ్చా మాయం లేకుండా ఏగిరిపోయి ఫోటోలు సవ్యోచ్చింది.

నేను నవ్వుతుంటే మా కాలేజీకి మరీ కోపం ఎక్కువైంది.

'నవ్వుండి యింతో నవ్వుండి. నవ్వు నన్ను పరిహాసం చెయ్యండి ఇంకెందుకు రేపే నా ప్రయాణం. ఆరాధను ఇక్కడకే తెచ్చి అట్టే పెట్టుకోండి' మా కాలేజీ ఉక్రోశం తో అన్నమాటలు.

'నన్నేమైనా చెప్పనిస్తానా, అంతా నీ సాదేనా'

'ఏం నాయనా ఏం జరిగిందేమిటి?' అని మా అత్తయ్య ఆశ్రురగా అడిగింది

'నులేం లేదు అత్తయ్యా. ఆరాధ కేరక బాబుగారి రాధ.'

'ఎవరా కేరక బాబు? ఈ ఏధిలో నే ఉన్నాడా?' అని మా అత్తయ్య ఆ మాయక ప్రశ్న.

'అది కాదత్తయ్యా! కేరక బాబు ప్రసిద్ధ బెంగాలీరచయిత. అతను వ్రాసిన పుస్తకాలలో "రాధ" అనే పుస్తకం ఒకటి.

'అయితే 12 గంటల వరకు రాధతో కాలక్షేపం ఏమిటి?' అని మా కాలేజీ ప్రశ్న.

'రాధతో కాలక్షేపం అంటే రాధ అనే నవల చదువుతూ కాలక్షేపం చేశానని మా ఆవిడ ఆశ్చర్యానికి అంతులేదు.

'డైరీలో రాధ ఎంతవని చేసింది' అని మాత్రం తనలో తను అనుకొని నామం గు నిల్పాడానికి సిగ్గుచేసింది కామాను, వంటింట్లోకి ఒక్క పరుగు తీసింది

అది మొదలుమానం సారం మళ్ళా స్వర్గ సీమ. ఆరంభమయం నిత్యకళ్యాణం పద్మతోరణం.

చ ర్మ బాధ ల క ని వీ కి

"నైబాల్"

చర్మవ్యాధులన్నిటినికీ ఘనంగా నివారణచేసి, విషక్రిమి నాశనమై త్వరితంగా కుదుర్చుటలో "నైబాల్" ప్రసిద్ధి కెక్కింది. కురుపులు, గడ్డి, ఎక్జిమా, స్కాబిస్, మొటిమలు, తామర, కాలివగుళ్లు, వ్రణములు, మొదలైన వాటిని కుదుర్చడంలో అద్భుతంగా పనిచేస్తుంది

బిడ్డల ఆరోగ్యమునకు ప్రసిద్ధిచెందినది.

"రమజీన్ బేబీ గ్రైప్"

తయారుచేయువారు:

ది సాత్ ఇండియన్

మాన్యుఫాక్చరీంగ్ కంపెనీ, మదుర.

డిస్ట్రిబ్యూటర్లు:

సీతారామ జనరల్ స్టోర్స్ ఏజన్సీస్

విజయవాడ, సికింద్రాబాద్.

బరంపురం (గంగాం), బొంబాయి, బెంగుళూరుసిటీ.

